CLUBURI CELEBRE

BAYERN MUNCHEN

O „FABRICĂ" DE INTERNAȚIONALI

Bayern München, echipă în care joacă celebrii **Franz Beckenbauer** și **Gerd Müller**, este socotită cel mai reprezentativ exponent al fotbalului vest-german pe care de cîțiva ani îl domină cu autoritate. Pe actul de naștere al echipei bavareze stă scris : 27 februarie 1900 ; ea a intrat, deci, de puțin timp, în al optulea deceniu de existență. La început, activitatea echipei s-a înscris într-un perimetru restrîns, local, trebuind să treacă exact 25 de ani pînă să se impună atenției generale.

În 1963 ia ființă „Bundesliga", primul campionat național organizat în forma în care-l găsim și astăzi ; pînă atunci **R.F. a Germaniei** era singura țară din Europa care nu avea un campionat național propriuzis, angrenînd în una și aceeași formă de organizare cele mai valoroase formații. Selecția echipelor participante la această primă ediție se face după criterii cel puțin discutabile, ignorîndu-se valoarea „11"-lui bavarez care, astfel, este nevoit să activeze în eșalonul secund. Noul antrenor, fostul internațional iugoslav **Zlatko Ceaikovski**, care cu numai un an înainte condusese pe **F.C. Köln** la cîștigarea titlului național, pune bazele unei echipe sănătoase în care deviza era **„joc bazat pe tehnica colectivă"**. Cu toate acestea, echipa nu reușește să promoveze, deși evoluția ei este considerată ca fiind cea mai valoroasă. Decepția aceasta este oarecum atenuată de apariția în rîndurile echipei a unui tînăr în vîrstă de numai 17 ani, care, în scurt timp, avea să devină o celebritate mondială. Numele lui : **Franz Beckenbauer.** Contribuția acestuia este hotărîtoare la țelul urmărit de echipă : promovarea în prima ligă. Aci are o comportare peste așteptări, terminînd pe locul trei și reușind și performanța de a cîștiga cupa, ceea ce îi dă dreptul să participe la ediția următoare a **„Cupei cupelor"**. Spre stupefacția întregii lumi sportive, **Bayern** își adjudecă această a doua competiție a continentului nostru după un meci memorabil, într-o finală cu prelungiri, împotriva lui **Glasgow Rangers** și în cursul căreia **Beckenbauer**, după chiar mărturisirile lui, a făcut cel mai mare meci din întreaga lui carieră de pînă acum.

În ediția următoare a aceleiași competiții ajunge în semifinale unde este eliminată de **A.C. Milan**. „Insuccesul" acesta este fatal lui **Ceaikovski** care se vede înlocuit cu un compatriot de al său, nu mai puțin celebrul **Branko Zebec.** Dacă Ceaikovski lucra cu elevii lui într-o atmosferă destinsă, principiul de bază fiind „tehnica colectivă", noul

Vedeta nr. 1 a lui Bayern München, Beckenbauer, primește zilnic un bogat curier.

venit, fără să ignoreze aceste elemente, pune accentul principal pe o pregătire fizică fără reproș și... cîștigă campionatul grație îndeosebi celor 36 de goluri înscrise de un tînăr ce numai peste trei ani avea să devină golgeter al campionatului mondial. Acesta era **Gerd Müller.** Participarea echipei la „Cupa campionilor europeni" este un fiasco, fiind eliminată încă din prima fază de către campioana **Franței, Saint Etienne** (2—0 și 0—3). Decepția este amplificată și de ratarea titlului în ediția următoare a campionatului, astfel că **Zebec** este... trimis pe urmele lui Ceaikovski, locul fiind luat de **Udo Lateck**, cel mai tînăr antrenor din Bundesliga. Acesta procedează, încă de la început, la o masivă remaniere a echipei, vechi jucători ca fundașul **Olk**, mijlocașii **Nowak** și **Ohlhauser**, nemaiputînd da randamentul de altădată. Infuzia de tineret este salutară și echipa cu tricouri alb-roșii revine printre protagonistele campionatului.

În prezent, Beckenbauer, Müller et Co., se află în plină luptă pentru titlu și se găsește în fruntea clasamentului, la egalitate de puncte cu **Borussia Mönchengladbach**, dar cu un meci mai puțin jucat ca urmare a faptului că din motive obiective nu poate folosi stadionul propriu.

Îndeplinit sau nu acest obiectiv, **Bayern München** rămîne totuși reprezentanta cea mai expresivă a fotbalului vest-german și o puternică forță pe plan continental. Și dacă **Ceaikovski** a adus în avanscenă pe **Beckenbauer**, și **Zebec** pe **Gerd Müller**, valori de prim ordin în fotbalul mondial, simpatizanții roș-albilor așteaptă cu îndreptățite speranțe ca **Udo Latek** să lanseze și el cel puțin un jucător de valoarea celor doi mai sus amintiți. Și cine poate fi acesta ? Poate **Schwarzenberg**, poate **Zobel**, poate **Hoeness**, sau poate toți aceștia și încă alții, creații proprii ale lui **Latek.**

L. TONCU

PERFORMANȚELE ȘI LOTUL DE BAZĂ AL ECHIPEI

Campioană în 1932 și 1969.

Cîștigătoare a Cupei în 1957, 1966 și 1967.

Cîștigătoare a „Cupei cupelor" în 1967.

ANTRENOR : **Udo Latek**

MANAGER : **Robert Schwonn**

PREȘEDINTE : **Wilhelm Neudeker.**

ADRESA : **8, München 15, Landwehrstrasse 23.**

PORTAR : **Sepp Mayer, 27 ani, internațional.** FUNDAȘI : **Kupherschmidt, 29 ani ; Schwarzenbeck, 23 ani, internațional ; Pumm, 28 ani, internațional austriac ; Beckembauer, 26 ani, internațional, căpitanul echipei, Hansen, 28 ani, internațional danez ; Koppenhofer, 25 ani.**

MIJLOCAȘI : **Zobel, 23 ani, internațional amator ; Roth, 27 ani, internațional ; Hoeness, 19 ani, internațional amator ; Breitner, 20 ani.**

ATACANȚI : **Müller, 26 ani, internațional ; Schneider, 22 ani, internațional amator ; Mrosko, 25 ani ; Brenninger, 27 ani, internațional.**

Carnet extern

A PROPOS DE CRITERII

La noi, săptămîna trecută a fost dominată de peripețiile **„Cupei României"**. Și poate nu atît de poznele ei, cît de cele ale regulamentului, care au aruncat importante doze de sare și piper peste marile surprize. Dar nu intenționăm să transferăm un subiect din fotbalul nostru la această rubrică. Ci doar să pornim de la el, pentru cîteva sugestii privind regulamentul cupei noastre, așa de șubred, mereu pradă modificărilor, acceptînd la fiecare clipă intervenții nu tocmai fericite la articolele cele mai importante ale sale.

„CUPA ANGLIEI", DE PILDĂ, NU RECUNOAȘTE NICI UN FEL DE CRITERIU DECÎT JOCUL ! Nici calificarea echipei de categorie inferioară, nici drum liber echipei aflate în deplasare, cu atît mai puțin privilegii pentru o formație... mai tînără ! Indiferent că stau față în față **Colchester**, o umilă echipă de liga a patra, sau campioana **Angliei**, regulamentul este la fel pentru amîndouă. Cine învinge, merge mai departe. Pentru că acesta este — în fond — marele spirit al competiției gen cupă : alinierea, fără deosebiri de galoane competiționale, sub semnul acesta hazardant, dar splendid în același timp, al criteriului eliminatoriu, a tuturor echipelor (avînd o activitate oficial recunoscută) dintr-o țară. Regulamentul englez prevede disputarea prelungirilor, apoi a rejucărilor (pînă la trei poate ajunge numărul reprogramărilor) și doar în final invită sorții să decidă, dacă sutele de minute de luptă n-au fost în stare.

Marea majoritate a regulamentelor de cupă din celelalte țări europene (**Iugoslavia, Franța, R.F. a Germaniei, R.D. Germană, Belgia** etc.) apelează la **UN CRITERIU** care este, oricum, **FOTBALISTIC** și nu de domeniul stării civile : **SERIILE DE PENALTIURI.**

Se lasă totuși, specialității jucătorilor în executarea loviturilor de pedeapsă sau temerității portarilor sau forței de stăpînire de sine, rolul de a decide pe învingător și nu unui act de naștere. În fine, acolo unde nu apare acest criteriu și unde, din lipsă de date, nu există posibilitatea programării rejucărilor, tot sorții sînt acei care decid.

Cîteva puncte de inspirație pentru oficialii noștri, mai ales că regulamentele de cupă din diverse țări europene au trecut și ele prin multe frămîntări și „bombardamente de observații și sugestii" pînă să se stabilizeze la forma care, se pare, întrunește majoritatea adeziunilor.

— **ef. i.** —

„BUNICUL" CARE A EXECUTAT PE LEEDS...

Deși apariția sa pe firmamentul **„Cupei Angliei"** a fost de meteor, totuși numele clubului de liga a patra **Colchester** a rămas înscris în paginile istoriei celei mai vechi competiții fotbalistice din lume. Mai mult chiar, deși la examenul următor **Colchester** a căzut cu brio (0—5, **Everton**) performanța sa de a fi eliminat din Cupă pe actualul lider al campionatului, **Leeds**, a continuat să fie subiect de comentariu în cercurile fotbalistice britanice. Pentru că această surpriză este cea mai mare din ultimii 100 de ani !

Cine este însă, acest **Colchester** și de ce la sfîrșitul memorabilului joc cu **Leeds** suporterii săi, delirînd de bucurie, cîntau **„Bunicule ! Bunicule"**, un vechi cîntec popular ?

Această echipă, poate se știe, activează în liga a IV-a profesionistă și este alcătuită din jucători adunați din multe alte cluburi, șapte dintre ei depășind vîrsta de 30 de ani. De unde se vede că amintitul cîntec este foarte nimerit ; li se potrivește... Faptul nu-l deranjează pe antrenorul echipei, **Dick Graham**, un tip dur, flegmatic, cum îi stă bine unui insular, dar destul de sensibil. Dimpotrivă. El și-a atribuit succesul în Cupă, greșelilor altor antrenori care s-au debarasat prea repede de jucătorii lor. Și din astfel de fotbaliști și-a construit **Graham** echipa, învățînd-o nu să încerce practicarea unui joc subtil, de care — recunoaște chiar el — nu este capabilă, ci să lupte mult pe teren, să respecte disciplina de joc și să-și valorifice coeziunea.

Din acest motiv antrenamentele lui **Graham** sînt foarte tari, dar jucătorii nu crîcnesc un cuvînt. Dimpotrivă, în ciuda vîrstei majorității, lucrează ca-n prima lor tinerețe, dorind să reușească la Colchester ceea ce n-au făcut la alte cluburi. **Ray Crawford** — „călăul" lui **Leeds** (căruia i-a marcat 2 goluri) — uită că are aproape 35 de ani la antrenamente și în jocuri, în care-și are porția sa de goluri. În cariera lui, de jucător pe rînd la **Portsmouth, Ipswich, Wolverhampton** și **Charlton**, a înscris peste 300 de goluri. Alături de el, mai mult sau mai puțin cunoscuți, anonimi aproape și provenind de la cluburi obscure, muncesc cu aceeași rîvnă : **Bobby Cram**, fost mulți ani la **West Bromwich Albion**, apoi la **Vancouver în Canada** ; portarul **Graham Smith (de la Notts Counthy), Brian Hall** (de la **Mansfield**), **John Kurila** (de la **Northampton, Bristol** și **Southend**), **John Gilchrist** (de la **Millwall**), **Dave Simmons** (de la **Aston Villa**). Toți aceștia au trecut de 30 ani... Dar cu ei, cu această colecție, antrenorul **Graham** a reușit lovitura de teatru din meciul cu **Leeds**, făcînd din **Colchester** o figură de legendă a **„Cupei Anglici"**.

MINI-PORTRET

FILIPOVICI —

JUNIORUL — SENZAȚIE A SEZONULUI IUGOSLAV

Dacă la 17 ani debutezi în prima echipă a unui club de popularitatea lui **Steaua roșie Belgrad**, te poți considera un fotbalist cu șansă. Dacă acest debut coincide cu un joc în **„Cupa campionilor"** și dacă, în timpul partidei, marchezi și două goluri, iar echipa se califică, poți pe bună dreptate să consideri acea zi, ca pe cea mai fericită din viață ! Toate acestea i s-au întîmplat lui **Zoran Filipovici** la 30 septembrie 1970 pe stadionul din **Belgrad**, în partida retur cu **Ujpesti Dozsa.** Cu numai două săptămîni înainte, la **Budapesta, nu era** nici măcar pe banca rezervelor. Urmărea acasă, la televizor, cu înfrigurare, partida, considerînd că acel 0—2 cu coechipierii lui **Bene** nu va fi recuperabil datorită tradiției în jocurile cu fotbaliștii maghiari.

Apoi totul s-a petrecut ca într-un vis. **Miljanici**, antrenorul, l-a anunțat la întoarcere că va debuta în partida retur. **„E nevoie de goluri pentru a remonta rezultatul și am încredere în tine".** Visul s-a transformat în coșmar pentru că emoția îi paraliza. Nopțile lui au devenit albe. S-a antrenat însă cu o asiduitate de care nu se credea capabil. Și a venit 30 septembrie. În minutul 7 **Zoran** marchează primul gol. În tribune delir, iar mezinul echipei aproape doborît la pămînt de coechipierii entuziasmați. Apoi joacă din ce în ce mai bine și, în min. 58, șutează imparabil. Este al treilea gol al partidei și el aduce calificarea !

Copleșit de îmbrățișările colegilor, **Filipovici** (nr. 8) a marcat, în partida cu **Ujpesti Dozsa**, golul calificării.

Cine-i **Zoran Filipovici** ?

Născut la 6 februarie 1953 la **Titograd.** Pitic și junior, apoi, la 15 ani, debutant în prima echipă a divizionarei B din localitatea **Buducnost.** Aici îl vede pentru prima oară jucînd antrenorul, profesorul și aproape părintele lui de mai tîrziu, **Milan Miljanici.** Ochiul lui nu s-a înșelat. **Steaua roșie** reușește acordul cu **Buducnost** și **Zoran** semnează un contract pe 10 ani cu noul său club.

Așa începe ascensiunea lui **Zoran Filipovici.** De la acel faimos debut n-a mai părăsit prima echipă. În campionat are 11 goluri marcate, secondîndu-l pe **Santraci (12)**, deși a jucat mai puține partide. În C.C.E. a marcat 6 goluri, talonîndu-l pe **Antoniadis** de la **Panatinaikos (8).**

OBIECTIVE. **Primul**, după cum declară chiar **Zoran**, este examenul de maturitate ; **al doilea** : să joace în finala C.C.E. La 18 ani în finala C.C.E. ! Îl mai despart doar două jocuri de „marea partidă".

În fotbalul iugoslav, **Zoran Filipovici**, bate cu autoritate la poarta consacrării.

DUȘAN BUGARIN

ÎN R.A.U.

MARI SUCCESE DE PUBLIC

Reîntors de la Londra, după efectuarea unei operații de menisc, jucătorul nr. 1 al Africii (după clasamentul revistei „Jeunne Afrique"), egipteanul **Aly Abugreisha**, a rămas cîteva zile la Paris, unde a făcut declarații revistei **„France Football"**, în legătură cu fotbalul african. Întrebat despre tendința și stilul de joc al fotbaliștilor africani, el a răspuns : „Fotbalul african este foarte diversificat. Spre exemplu, în R.A.U., primează tehnica, fotbalul brazilian fiind modelul pe care noi îl imităm. Sînt țări, ca Uganda și Ghana, unde se joacă fotbalul în forță. Eu cred că singura națiune, care la ora actuală îmbină forța cu tehnica este **Coasta de Fildeș.** După părerea mea ei joacă cel mai bun fotbal din **Africa.**

Referitor la activitatea jucătorilor de frunte din R.A.U., **Aly Abugreisha** a spus : „Cea mai mare parte din fotbaliștii primei divizii au și alte ocupații. Eu, spre exemplu, dimineața, mă ocup de Comitetul sportiv al unei întreprinderi publice, iar după-amiază, de cinci ori pe săptămînă, fac o oră și jumătate antrenament pentru pregătirea fizică și tehnica individuală. Antrenorul echipei noastre, lucrează zilnic — separat — cu atacanții și apărătorii. Cu primii, pentru tăria și precizia șuturilor la poartă, iar cu ceilalți, pentru deposedarea atacanților de balon".

„Poporul egiptean iubește așa de mult fotbalul, încît nu există meci la care toate biletele să nu fie vîndute. Ca o dovadă, numărul impresionant — 130 000 — de spectatori, care au asistat la finala **„Cupei Africii"** de pe stadionul olimpic din Cairo. Capitala egipteană mai posedă încă două stadioane mari, **Nadhi Ahli** (40 000 locuri) și **Zamalek** (30 000). Celelalte orașe din țară au și ele stadioane cu o capacitate de 20 000 locuri". Întrebat dacă ar vrea să părăsească țara, **Aly Abugreisha** a răspuns : „Am primit deja propuneri de la cluburile africane și europene. Însă nu voi părăsi clubul meu, A.C. Ismail Cairo, de care mă simt foarte atașat. Este clubul familiei mele. Tata și unchiul meu au jucat fotbal la acest club, iar de două luni joacă aici și fratele meu. Totul mă reține în orașul și țara mea".